

денцията въ къщата, а като се прѣнесохъ окончателно въ село, нѣмаше гдѣ да ми я оставя вече. Това азъ казахъ на разсилния да обади на Македонски, но той ми отговори, че за тази цѣль трѣбвало да дамъ пълномощно на Македонски. Такова пълномощно азъ не можахъ да направа и затова помолихъ разсилнийтъ да каже само на Македонски и той му казалъ.

— Колко пѣти ви събира и истраща Македонски кореспонденцията?

— Само единъ пѣтъ е получилъ кореспонденцията ми и то сж биле вѣстници и едно или двѣ писма.

— Какъ се казва братъ вч, когото пратихте да прибере кореспонденцията ви отъ Македонски?

— Димитръ.

— Петръ Македонски писалъ ли ви е нѣкакво писмо?

— Писвалъ.

— Какво бѣше ви писалъ?

— Молеше ме да дйда въ градътъ, че ималъ да ми каже нѣщо.

— Не ви ли е писалъ да дойдете, че има да ви каже нѣкаква важна работа?

— Мисля, че така ми бѣше писалъ. Но азъ разбрахъ, че ме вика да го освободя отъ поржчителството прѣдъ Банката, прѣдъ която той ми бѣше станалъ поржчителъ. Азъ дойдохъ послѣ два дена и като се срѣщвахъ съ него, той ми каза, че билъ купилъ къща и ме помоли да го освободя отъ поржчителството, за да може да вземе по-вече пари отъ Банката. И всичко това за него е било важно, защото е ималъ нужда.

— Кой ви донесе писмото отъ Македонски?

— Братъ ми Димитръ.

— Вий знаете ли Албански?

— Зная.

— Много или малко?

— Не съвършено много, но колкото да поискамъ вода, да кажа *иди, ела, дай ми хлѣбъ* и пр.

— Познавате ли фамилията Тюфекчиевци?

— Познавамъ Наума Тюфекчиева.

— Идвали ли сж нѣкога у васъ въ къщи?

— Само единъ пѣтъ.

— Другъ пѣтъ?